De Autotractie van ons Leger

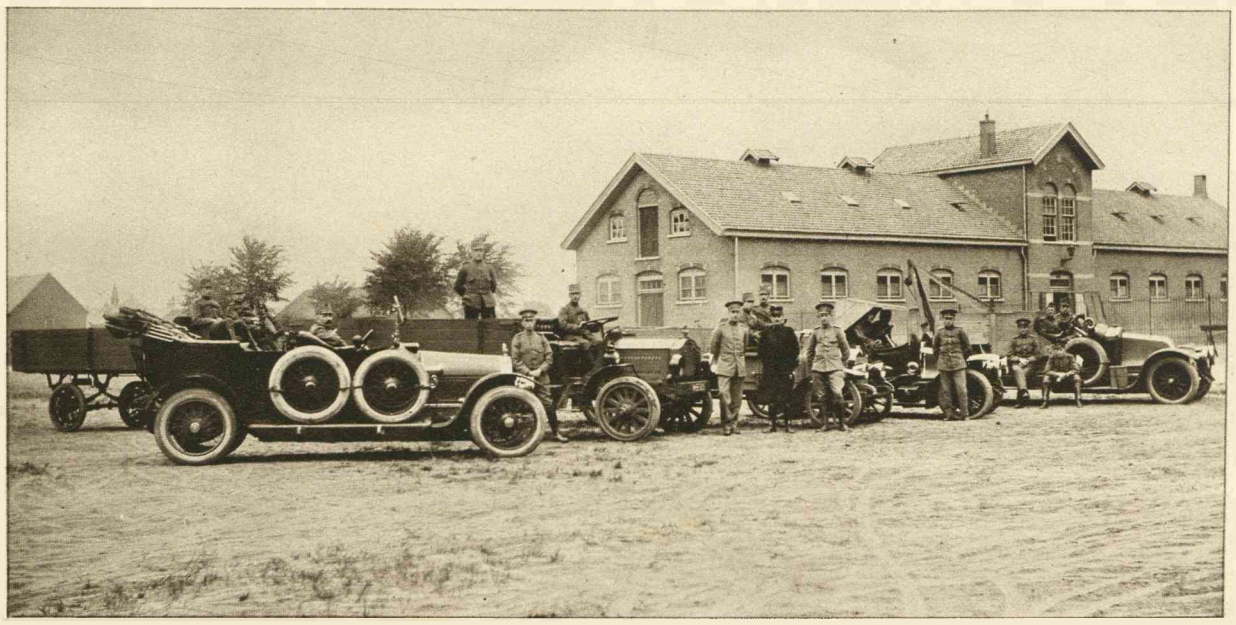
(Van onzen militairen medewerker) :: (Nadruk verboden)

Ons leger is tijdens de mobilisatie aanzienlijk in kracht toegenomen. Niet alleen worden sterke reserves gevormd, maar ook het gehalte der troepen verbeterde aanmerkelijk. Verder nam men de reorganisatie van tal van takken van dienst met kracht ter hand.

Voor ditmaal staat de autotractie op het programma. Vóór de mobilisatie slechts een zéér beschèiden onderdeel van ons leger, is ze na verloop van bijna twee jaar geworden tot een stevig organisme, dat er mag wezen.

Feitelijk was er vóór Augustus 1914 alleen het Vrijwillig Automobielcorps, welks leden zich, in navolging van het buitenland, hadden verbonden hun persoon en hun auto ter beschikking van het Legerbestuur te stellen, in de eerste plaats in tijden van oorlogsgevaar en verder o.a. bij groote manoeuvres. Bij de laatste hier te lande gehouden herfst-manoeuvre kon men dit vrijwillig automobielcorps in actie zien. Het functionneerde goed, maar het was, zelfs voor onze verhoudingen, te klein.

Toen brak de oorlog rondom ons heen uit en spoedig bleek de noodzakelijkheid dezen tak van dienst geweldig uit te breiden. Hetgeen dan ook is geschied. Natuurlijk moesten tal van moeilijkheden overwonnen worden, maar het eindresultaat is geweest, dat er thans een behoorlijke autotrein is gevormd.

Diverse auto's. In het midden de commandant van dit onderdeel.

Een der volgende stappen van het Legerbestuur is geweest een maatregel uit te vaardigen, dat ook na demobilisatie een deel van den autotrein als vast legeronderdeel gehandhaafd blijft. In de toekomst hebben we dus niet slechts het Vrijwillig Automobielcorps, maar ook een bepaalde legerorganisatie op dit gebied. Rond deze kern zal zich dus in tijden van gevaar door vordering of anderszins de autotrein formeeren.

Een andere maatregel is de vorming van het Vrijwillig Landstormcorps „Motorvaar- en Voerwezen" geweest. Deze organisatie kan vèrstrekkende gevolgen hebben, als velen zich hiervoor beschikbaar stellen De noodige propaganda is er voor gemaakt en de voorwaarden zijn in alle opzichten billijk. De aanmerking kan wellicht gemaakt worden, dat ons legerbestuur met al deze maatregelen niet vroeg genoeg gekomen is, maar op dit oogenblik zijn wij toch een goed eind verder en laten wij dit tenminste waardeeren. Ook in andere landen was een groote achterstand in te halen en nog altijd is de critiek gemakkelijk en de kunst moeilijk.

Het loont thans de moeite na te gaan, waarvoor de auto in het leger wordt gebruikt. Hierbij moeten wij onderscheid maken tusschen den personen- en den vrachtauto.

De personen-auto wordt natuurlijk in de eerste plaats gebruikt voor het vervoer van hoogere aanvoerders, in het algemeen voor den dienst bij de staven.

Nu deed zich bij het begin der mobilisatie in ons land het bezwaar voor, dat we wel veel personen-auto's bezaten, maar weinig vracht-automobielen.

En juist voor den dienst der intendance zijn laatstgenoemde onontbeerlijk.

Vele personen-auto's moesten dus getransformeerd worden in lastauto's door het plaatsen van een houten wagenbak op het chassis. Zulke geïmproviseerde vracht-automobielen hebben slechts een gering draagvermogen, wat een bepaald bezwaar is.

Ook hierin heeft het Legerbestuur voorzien door het aanschaffen van zeer groote vracht-automobielen bij de firma Spijker.

In het buitenland had men deze zaak reeds eerder onder de oogen gezien. Door het subsidiëeren van maatschappijen, die speciaal in deze richting voor het Legerbestuur wilden werken, was daar langzamerhand een bepaald type wagen ontstaan, dat aan de strengste eischen voldeed.

We wezen er reeds op, dat de vrachtauto's bijzondere diensten aan de intendance bewijzen. Het zoo snel mogelijk overbrengen van proviand, fourage, allerlei uitrustingstukken enz., kan niet beter dan door auto's geschieden. Ook in ons leger is dit vervoer op deze wijze geregeld.

Het transport van geschut behoort tegenwoordig mede tot de belangrijkste functies der lastauto's. Er is hier voornamelijk sprake van zware vuurmonden, want het veldgeschut, dat door alle terreinen moet kunnen gaan, kan het zonder paarden niet stellen.

De schitterendste prestatie op dit gebied in dezen oorlog zijn wel de motormortieren van 30,5 cM., vervaardigd door de firma Skoda. Deze monsterkanonnen worden door motorische beweegkracht bewogen en wel door de beroemde Daimler-automobielen. De Oostenrijkers hebben met deze constructie zeer zeker een technisch succes geboekt.

Verschillende kanonnen en mitrailleurs tegen luchtvaartuigen worden eveneens op auto's vervoerd. Hier moet natuurlijk de snelheid domineeren en vandaar, dat van dit vervoermiddel gebruik gemaakt wordt.

Op uitgebreide schaal worden tegenwoordig ook gepantserde auto's toegepast, die kanonnen of machinegeweren meevoeren. Wanneer men op hun verschijning niet verdacht geweest is, kunnen deze, juist door het element der verrassing, nog heel wat onheil aanrichten. Vandaar de noodzakelijkheid om wegen in kantonnementen bij de uitgangen te versperren, wil men niet aan een verrassing van gepantserde auto's blootstaan.

Naast het vervoer van geschut, neemt het munitietransport een voorname plaats in.

De geweldige hoeveelheden projectielen, die in de tegenwoordige gevechten verschoten worden, eischen motorisch vervoer.

Komen wij in de zwaardere kalibers, dan is 't gewicht van één enkel projectiel zoo enorm (pl.m. 350 K. G. voor de 30,5 cM. motormotieren), dat het vervoer met paardenkrachten haast tot de onmogelijkheden behoort.

Een nieuwigheid in dezen oorlog is het vervoer van personeel per vrachtauto, teneinde op bedreigde punten tijdig de noodige reserves te kunnen samentrekken.

Aan beide zijden is van dit hulpmiddel gebruik gemaakt.

De Duitschers vervoerden op die wijze troepen naar Champagne, de Franschen naar Verdun.

Het Fransche legerbestuur beschikte voor dit transport over 1400 auto's, die binnen enkele uren een geheel legercorps naar Verdun brachten, zoodat de verdediging dezer belangrijke vesting in korten tijd aanmerkelijk versterkt kon worden.

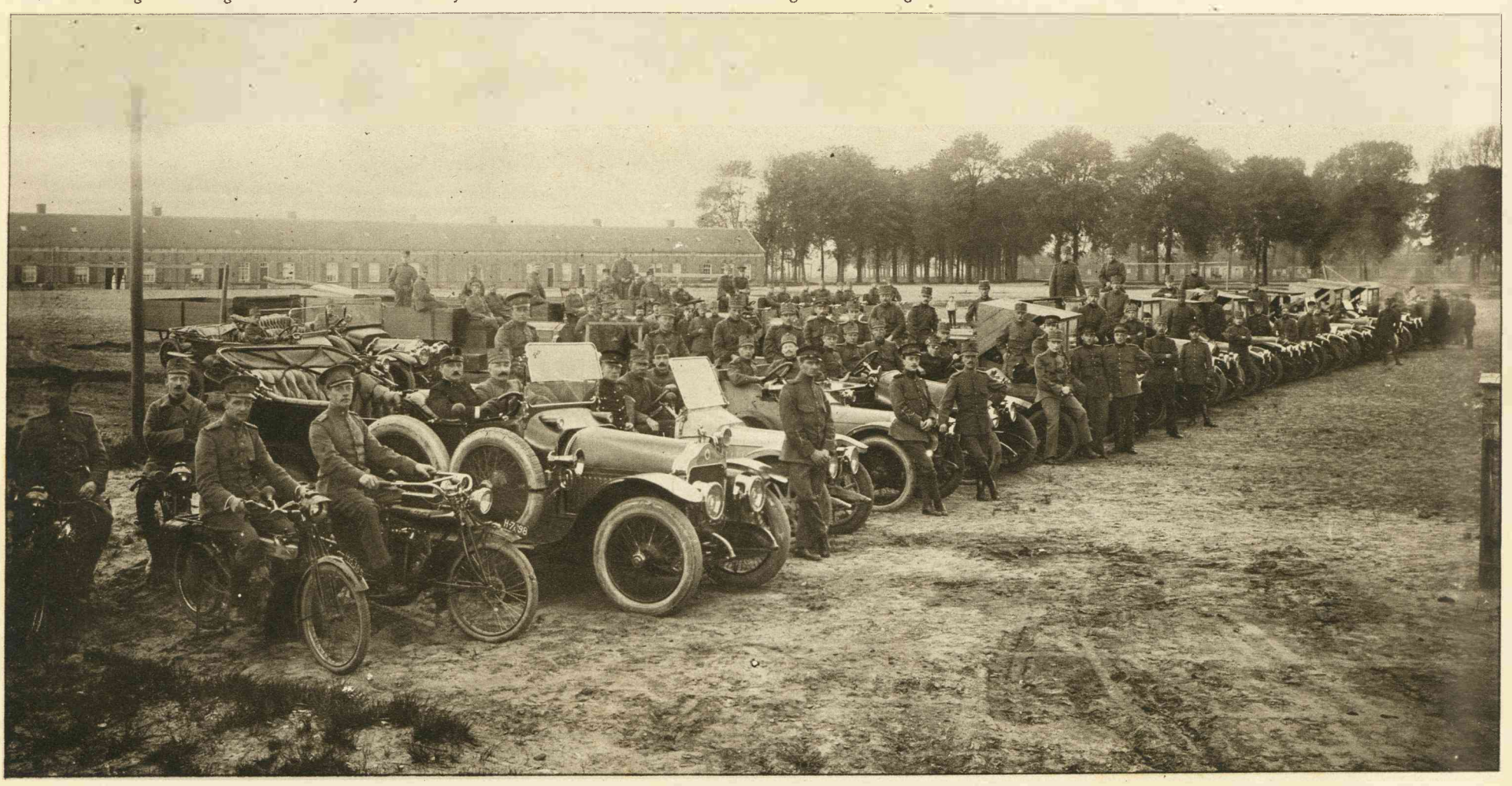
Een andere tak van dienst, die over auto's beschikt, is de veldpost. En vooral niet te vergeten de geneeskundige dienst om snel zieken en gewonden naar achter het front te transporteeren.

Bij dit artikel plaatsen wij een tweetal foto's; de Commandant van het Veldleger was zoo welwillend hiertoe zijn toestemming te willen geven.

De eerste foto laat eenige autosoorten zien. In het midden de Commandant van dit legeronderdeel, die aan den fotograaf alle noodige inlichtingen verstrekte.

De tweede foto geeft een algemeenen indruk van een Nederlandsch auto-park. Het geheel maakt een zeer verzorgden indruk. Zonder nu in concurrentie te kunnen treden met het buitenland, blijkt toch wel, dat er aan dezen tak van dienst gedurende de mobilisatie hard gewerkt is.

Alle critiek ten spijt, toonen toch ook deze foto's weer, dat er in ons leger niet stilgezeten wordt.

EEN NEDERLANDSCH AUTOPARK.